

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VIII. Quantam sidem faciat, seu quam vim probandi habeat Sigillum
scripturæ seu literis appositum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

nisi talium rationum sint locii, aut sermo sit de rationibus Mercatorum, quorum libri, suppositis certis circumstantiis, ex recepta in pluribus locis consuetudine, in foto Mercatorum, quoad negotiations & commercia etiam plenè probant.

Epistola sive literæ missivæ regulariter pro scribente non probant, fidem tamen aliquam faciunt contra scribentem, si constet ab illo scriptam fuisse, & ab eo cui mittitur acceptatam fuisse: contra tertium tamen regulariter nihil probat ob rationes jam sèpius allatas.

§. VIII.

Quantam fidem faciat, seu quam vim probandi habeat Sigillum scriptura seu literis appositum?

Sigillum, quo scripturæ tales mununtur, duplex est, publicum scil. quod publicâ auctoritate Magistratus alicuius vel Communitatî apponitur; Et privatum, quo uti solet privata persona pro suis negotiis & literis expediens. Publico sigillo si instrumentum aliquod munum sit, plena fides huic habetur in rebus ad jurisdictionem aut officium tale sigillum apprimentum spectantibus. c. 2. b. 1. Neque runc alia recognitio necessaria est, cum de sigillo authenticâ Magistratus constet: & hoc quidem ex recepta consuetudine: spectato tamen jure communali probabilius est, quod literæ taliter signatae in præjudicium alterius non plenè probent, nisi in causis levioribus, quia periculum est, ne tam facile inducatur aliquis ad falsum signandum, quam ad falsum dicendum.

Quod si literis talibus seu scripturæ

privatae proprium tantum persone puto sigillum appositum sit, in præjudicium quidem apponit plenâ fidem habet, etiam sine alijs subscriptione auctopria, aut testium (quia non minus sigilla quam subscriptioni credi potest) item sigillum tale ut proprium sigillum recognoscatur, aut probetur, vel latenter in literis non exprimatur, cœus, si se conjecturis alijs aut circumstantiis hoc cogi possit: non autem in præjudicium tertii, cum non possit majorem fidem facere, quam simplex unius testis testimonium, qui in præjudicium tertii non plenè probat: & hinc quamvis diversis Virorum omni exceptione majorum sigilla eorum apposita sint, talibus tamen plenam fidem facere possint in prædictum tertii, non minus, quam duobus si sigilla sua hi recognoscant, & appobent) securius tamen erit, à sigillis subscriptam esse scripturam talem, si suos characteres & literas habere possunt, quod facilius recognosci possit.

§. IX.

De productione Instrumentorum.

Instrumenta potest utraque partem ducere, ordinatiæ non tantum publicem contestatam, sed etiam post publicationem attestationum, donec in eis conclusum sit c. Cùm dilectus 9. b. 1. Neque enim in tali productione Instrumentorum, post publicationem attestacionis factam, periculum est alicuius libornationis, sicut esset, si literes adhuc testes producere; mirum ergo non est, hoc esse prohibitum, non autem illud post conclusionem veridin causa infirmum.